

KOREJŠTÍ REVOLUCIONÁŘI MUSÍ DOBŘE ZNÁT KOREU

Projev k politickým pracovníkům a učitelům politických disciplín Korejské lidové revoluční armády

15. září 1943

Dnes, v předvečer velké události osvobození vlasti, bych k vám, soudruzí, rád promluvil o nutnosti zintenzívnit studium naší vlasti a o některých aktuálních úkolech.

Současná mezinárodní situace se rychle mění ve prospěch revoluce a i velké dílo osvobození vlasti se dostává na pořad dne.

Fašistické státy – Japonsko, Německo, Itálie, které rozpoutaly druhou světovou válku s cílem vytvořit světovou nadvládu, se s postupem doby krok za krokem přibližují svému krachu.

Fašistické Německo, potají podporované anglo-americkými imperialisty, podniklo nenadálý, věrolomný útok na Sovětský svaz s domyšlivým tvrzením, že ho rozdrtil za několik měsíců. Mobilizovalo obrovskou armádu celkem 170 divizí, podporovaných letadly a tanky. Ale sovětský lid a Rudá armáda pod vedením velkého soudruha Stalina postupně překonali nepříznivou situaci prvních měsíců války a nejen odrazili svými silami zběsilý nástup fašistického Německa, které za tímto účelem mobilizovalo všechny své síly i vojenské, lidské a materiální zdroje 14 okupovaných států Evropy, ale Rudá armáda přešla do protiútoků.

Začátkem tohoto roku stateční vojáci Rudé armády rozdrtili u Stalingradu 30 elitních mechanizovaných divizí německých fašistických vojsk, vybavených nejmodernější výzbrojí. To byl začátek přelomu v sovětsko-německé válce. Stalo se zřejmým, že zejména boj u Stalingradu rozhodne o osudu armád fašistického Německa.

V současné době byli němečtí okupanti zahráni do dněperské oblasti a není daleko den, kdy Rudá armáda osvobodí celou svoji zemi od agresorů a zaznamená velké vítězství.

Japonští imperialisté, kteří považovali vítězství Německa nad Sovětským svazem za předem rozhodnuté a rozpoutali dobrodružnou válku v Tichém oceánu, zaznamenávají dnes v Číně, jihovýchodní Asii a na rozsáhlém tichomořském bitevním poli porážku za porážkou.

Následkem protiúderů Osmé a Nové čtvrté armády, vedených Komunistickou stranou Číny, se situace japonských imperialistů na čínské frontě stále více zhoršuje. Japonští imperialisté soustředili ke „zničení“ těchto dvou armád velkou část svých ozbrojených sil, umístěných v Číně, jakož i místní loutkovou armádu, přesto však jejich „trestné operace“ jedna za druhou končí nezdarem a v Severní Číně jednotky Osmé armády postupně rozšiřují území osvobozených oblastí.

Japonští imperialisté podnikli náhlý útok na Pearl Harbor na Havajských ostrovech a zasadili drtivý úder americké tichomořské flotile. Měli naplánováno, že obsadí rozsáhlé oblasti jihovýchodní Asie ještě předtím, než se Spojené státy americké vzpamatují z těchto úderů. Potom chtěli nahradit nedostatek strategického materiálu drancováním těchto oblastí, bohatých na naftu, kaučuk a jiné zdroje; tím se chtěli připravit na vleklou válku. Naivně se domnívali, že tak budou moci překonat síly USA a Velké Británie v jihovýchodní Asii a tichomořské oblasti současně s očekávaným vítězstvím Německa nad Sovětským svazem. Japonští imperialisté však už zcela ztratili rovnováhu sil na tichomořském bitevním poli a zaznamenávají jednu porážku za druhou.

Itálie složila zbraně. Německo a Japonsko začaly rychle ustupovat.

Analýza situace na frontách druhé světové války nás utvrzuje v tom, že krach japonských imperialistů je nevyhnutelný, že se přibližuje velká událost osvobození vlasti.

1. Dobře studovat naši vlast

V současné době, kdy se blíží velký svátek osvobození vlasti, stojí před námi jeho jeden z důležitých úkolů studovat důkladně svou vlast.

Úspěšně plnit povinnost vlastenců-komunistů a správně vést korejskou revoluci můžeme pouze tehdy, budeme-li dobře znát svou vlast a svůj lid.

Abychom mohli odpovědně uskutečnit korejskou revoluci, musíme

se dobře seznámit s historií a geografii své vlasti, jakož i s její slavnou kulturní tradicí. Jenom tehdy můžeme vřele milovat svou vlast, upevnit odhodlání obětavě sloužit vlasti a jejímu lidu, vychovávat náš lid v souladu s jeho cty a získat ho pro aktivní revoluční boj.

Kromě toho, až my, komunisté, se dobře seznámíme s dějinami, zeměpisem, hospodářstvím a kulturou své vlasti, budeme moci tvůrčím způsobem aplikovat principy marxismu-leninismu na realitu naší země, zaujímat samostatné stanovisko a mít nezávislé názory na otázky revoluce v naší zemi.

Musíme se stát znalci historie, geografie a kultury své vlasti také proto, abychom hájili skvělé tradice korejského národa a jeho bohatství před politikou útlaku našeho národa, kterou provádějí koloniální vládcí japonského imperialismu.

V současné době japonští imperialisté zaznamenávají ve válce porážku za porážkou. Ve snaze pomstít se za ně zesilují kruté koloniální olupování našeho lidu, provádějí nepokrytou politiku asimilace, zaměřenou na to, aby i jméno naší země vymizelo z mapy světa, prohlašující přitom, že „rodokmen Japonska a Koreje je jednotný“, že „Japonsko a Korea tvoří jeden celek“. Aby zničili vše národní, koloniální vládcí japonského imperialismu falzifikují a likvidují skvělé svěbytné dějiny naší země, její kulturní tradice, široce hlásají „samurajskou morálku“ „poddaných japonského mikáda“. Ve snaze uzavřít Koreji cestu k obrození, okupanti zakazují Korejcům používat rodnou řeč a písmo, a dokonce i korejská příjmení a jména a nutí je používat japonská jména, jako „Ušičiró“, „Umasaburo“.

Dnes, kdy se japonští imperialisté všemožně snaží zničit dějiny a kulturu našeho národa a existenci Koreje, je aktivní studium naší vlasti jedním z našich nejdůležitějších revolučních úkolů.

Již nyní musíme důkladně poznávat vlast, abychom úspěšně vybudovali budoucí obrozenou vlast.

Všechny velitelské kádry a vojáci Korejské lidové revoluční armády jsou bojovníky, kteří nastoupili cestu revoluce s plamenným odhodláním osvobodit vlast, utýranou japonskými imperialisty, a po jejím osvobození vybudovat novou, šťastnou společnost. I v podmínkách strastiplných bojů s agresivní armádou japonského imperialismu jsme se snažili vyzbrojovat velitele a vojáky lidové revoluční armády pevným revolučním světovým názorem, soustřeďující se především na

důkladné studium základů marxismu-leninismu, linie, strategie a taktiky korejské revoluce.

Současná situace v době, kdy se blíží velká událost osvobození vlasti, od nás naléhavě žádá, abychom současně se studiem marxismu-leninismu získávali systematicky znalosti, potřebné pro hospodářskou a kulturní výstavbu osvobozené vlasti.

Jak by mohli korejští komunisté s úspěchem provádět korejskou revoluci, kdyby znali špatně dějiny, kulturu, přírodu, zeměpis Koreje a skvělou morálku a obyčej lidu?

Korejští komunisté musí dobře znát svěbytné pětitisícileté dějiny a skvělou kulturu našeho lidu, rodnou zemi a její bohatství, pyšnit se jí a vroucně ji milovat; musí mít vysoký ideál a pevné odhodlání vybudovat ve své překrásné vlasti komunistickou společnost, která bude rájem pro lid.

Především je důležité dobře studovat dějiny naší země.

Cílem našeho studia dějin není poznávat dějiny králů či feudálních vládců, ale dějiny boje a tvůrčí práce našeho lidu.

Jen s důkladnými znalostmi dějin boje a tvůrčí práce lidu můžeme v sobě vychovávat vroucí lásku k vlasti, národní hrdost a sebevědomí revolucionáře.

Náš lid odedávna neochvějně bojoval proti despotismu feudálních pánů a proti cizím útočníkům, svou tvůrčí práci a umem rozvíjel vědu, kulturu a rozšiřoval slávu Koreje po celém Východě.

Náš lid je statečný, moudrý, miluje práci a mír. Náš lid je národem velmi silného vlasteneckého ducha, který neochvějně bojuje proti cizím útočníkům a brání svoji národní důstojnost.

Od dávných časů neustále trvají vpády cizozemských uchvatitelů do naší země, které zejména zesílily od konce 19. století.

Od dávných dob až po současnost, při každém vpádu cizozemských uchvatitelů se korejský lid jako jeden muž pozvedl k posvátnému boji na obranu vlasti a porážel agresory. V hrdinském boji za vlast vytvářel její slavné, pět tisíc let staré dějiny.

Dějiny starověku a středověku našeho národa se tak staly dějinami obrany vlasti a boje proti agresí. Na severu to byl boj za odražení útočníků z říše dynastií Suej a Tchang, Kitanů a Jüanů, na jihu proti útokům Japonců. Novodobé dějiny našeho lidu jsou dějinami prot imperialistického a národně osvobozenického boje proti agresí japon-

ských a amerických imperialistů.

V průběhu dějin naší země neustávaly vpády cizozemských okupantů na její území; nikdy se jim však nepodařilo zlomit hrdinství našeho lidu a jeho oddanost své vlasti a srazit jej na kolena.

Lidé státu Kogurjo byli nejen moudří a stateční, ale věrnou službu obraně vlasti považovali za svou nejčestnější povinnost. Zvládnutí vojenského mistrovství proto patřilo k povinnostem mužů. Od nejútlejšího věku se učili běhat, jezdit na koni, střilet z luku, zacházet se šavlí a dýkou. Základem všech lidových radovánek a soutěží bylo rovněž vojenské mistrovství. Důležitým kritériem pro ohodnocení člověka v Kogurjo bylo zvládnutí vojenského učení, rozumové schopnosti a odvahe. Dobře to popisuje národní pohádka o tom, jak ponížený Ondal, který zvítězil v lovecké soutěži, se stal slavným a pak uskutečnil velké bojové činy při obraně vlasti.

Lidé v době Kogurjo byli od dětství vychováni v duchu lásky k vlasti, učili se vojenské zručnosti a zocelovali se k odvaze. Proto měli velký smysl pro národní hrdost, byli smělého ducha a mohli bránit čest své země a důstojnost národa, odrážejíce útoky třímilionových hord říše Suej, která v té době byla největším státem na asijské pevnině.

I lid států Silla a Pekče, žijící na jihu naší země, s vysokým sebevědomím a neochvějně bránil rodnou zemi tak, že cizí vetřelci se ji neodvažovali napadnout.

Kdyby byly v období tří říší Kogurjo, Silla a Pekče odraženy vpády vnějšího nepřítele spojenými silami všech tří států, byla by se naše vlast mohla rozvíjet ještě více.

V době Korjo, za útoku statisícových vojsk Kitanů, naši předkové pod vedením slavného vojevůdce Kang Gam Čchana zasadili zdrcující úder nepříteli na řece Amnokkang a Kusongu a ochránili tak svou zemi před útočníky.

Také v období dynastie Ri náš lid hrdinně bojoval proti vnějším nepřátelům. Avšak feudální vládcové, místo aby posilovali obranyschopnost země a cvičili vojska v zájmu odražení vpádu vnějších nepřátel, se oddávali bezstarostnému životu a jen tvrdili, že nadešla doba spokojenosti a míru. Chamtiví japonští samurajové využili této situace a v roce 1592 sebrali velké vojsko a přepadli naši zemi. Vládnoucí feudální šlechta, která neprováděla každodenní přípravu k obraně

země a žila bezstarostně, neměla tehdy dost sil odrazit útok samurajů a spolu s králem uprchla do Uidžu, zanechavši zemi i lid na pospas nepříteli.

Slavný a statečný korejský lid přesto hrdinsky bojoval s okupanty ve všech koutech země: v Jižním moři i v Činžu, v Jonanu i v Pchjongjangu. Admirál Ri Sun Sin, který měl pod svým velením slabé námořní síly, spolehlivě bránil průliv u provincie Čolla, zadržel samurajskou armádu a dosáhl velkého vítězství tím, že na hlavu porazil japonskou flotilu v bitvě u ostrova Hasando. Kwak Če U a další vlastenci vytvářeli dobrovolnické oddíly „uibjong“ (armáda, bojující za spravedlivou věc) a na všech místech poráželi japonské samuraje a vítězili nad nimi. Rolníci, nižší úředníci a dokonce mnichové, žijící v horských pustinách, také organizovali oddíly „uibjong“. I ženy se připojily do boje proti samurajům. Po dobu sedmi let vedl lid boj na život a na smrt s krutými, nelítostnými japonskými samuraji a nakonec očistil rodnou zemi od nepřítelů, uhájil čest a důstojnost vlasti.

V polovině 19. století, kdy naše země podléhala agresi evropských kapitalistických mocností a USA, netalentovaní a tvrdohlaví feudální vládců, nedbajíc osudu země a lidu, vedli mezi sebou jen boje za osobní vliv a požitky v době, kdy náš lid neohroženě bojoval proti cizím imperialistickým uchvatitelům.

V roce 1866 potopili obyvatelé Pchjongjangu americkou pirátskou loď „Generál Sherman“, která pronikla do vod řeky Tädonggang. Obyvatelé a vojáci odrazili rovněž útok francouzské flotily.

V roce 1894 v provincii Čolla vzplanulo rolnické povstání proti zvůli feudálních pánů. I v této době bojovali rolníci, vlastenečtí vojáci a vzdělanci nejen proti vládnoucím kruhům, ale vedli též krvavé boje s japonskými dobovačnými vojsky, která využila zmatku v zemi a vtrhla do Koreje.

Korejský lid tedy po dlouhou dobu pěti tisíc let vedl neochvějný boj proti cizozemským agresorům, bránil svou vlast a ukazoval celému světu horoucí lásku k vlasti, hrdinství a nezlomnou vůli.

Avšak feudální vládců, místo toho, aby odrazili vnější síly, připravili vlastní síly a zajistili bezpečnost země, pokračovali, každý po svém, v politice nadbívání cizím silám a pod jejich ochranou zabředli v poklonkovaní před velkými a v skupinových sporech, až nakonec se dopustili neodpuštělné zrady na našem národu a vlasti a zaprodali vlast

japonským imperialistickým uchvatitelům.

Ale ani po obsazení naší země japonskými imperialisty v roce 1910 nepřestal náš lid bojovat. Důkazem toho jsou hnutí dobrovolnických bojovníků „uibjong“, armáda nezávislosti a protijaponské hnutí dělníků, rolníků a studentské mládeže. Koncem 20. let přerostl boj proti japonským imperialistům a jejím přísluhovačům v násilný boj.

Zejména od 30. let jsme my, komunisté, skuteční vlastenci, organizovali a rozvinuli hrdinský protijaponský ozbrojený boj a pozvedli tak národně osvobozenecý boj v Koreji na vyšší stupeň; za více než 10 let jsme zasadili našim nepřítelům, japonským imperialistům, citelné vojenskopolitické rány a přiblížili jejich záhubu.

Slavný a statečný korejský lid se nikdy nepodrobí, duch Koreje bude žít navěky. Protijaponský národně osvobozenecý boj korejského lidu, řídicí se nepřemožitelnými revolučními ideami marxismu-leninismu, nesporně zvítězí a naše vlast se určitě osvobodí. Také den, kdy Korea před celým světem bude demonstrovat svou vůli, není daleko.

Budeme-li důkladně studovat slavnou historii boje korejského lidu, vychováme v sobě ještě silnější horoucí lásku k vlasti, národní hrdost a palčivou nenávisť k nepříteli.

Korejský lid je talentovaným, moudrým, civilizovaným národem, který má slavnou tradici i v rozvoji vědy a kultury.

Naši předkové patřili od dávných dob k tvůrcům slavné kultury a přispívali k rozkvětu kultury Východu.

Již v dávnověku se v naší zemi začalo tavit železo a v období tří států se již vyráběly a široce používaly železné předměty denní potřeby; velký rozvoj zaznamenalo kovotepecké umění ve zlatě, stříbře a mědi.

V 1. polovině 7. století vybudovali naši předkové astronomickou observatoř Čchomsongde, známou již ve světě, a značnou měrou tak přispěli k rozvoji meteorologie a astronomie.

V období tří států se také rozvíjelo stavitelství. Svědčí o tom výmluvně devítipatrová pagoda chrámu Hwangjongsa ze 7. století, pagody Tabothap („Pagoda mnoha pokladů“) a Sokkathap („Pagoda Šakjamuniova“) při chrámu Pulguksa, které si do dnešních dnů zachovaly svou tvářnost, přestože jsou staré více než tisíc let. Nástěnné fresky mohly období Kogurjo, jejichž barva po několika tisíciletích nevybledla a sochařská díla v jeskyni Sokkuram, patřící do doby Silla, svědčí o vysoké úrovni výtvarného umění starobylé Koreje.

Od dávných dob se v naší zemi rozvíjela hudba a tanec. Naši předkové vyrobili kajagum, komungo a jiné pozoruhodné lidové hudební nástroje, rozvíjeli hudbu a národní tanec, vynikající plastičností a půvabem.

Naše vyspělá kultura, hutnictví a výroba porcelánu již v době tří států začaly pronikat s velkou slávou za hranice. V těchto letech korejští řemeslníci, architekti, malíři a učenci odjížděli do Japonska, šířili zde písemnictví a techniku a měli velký vliv na rozvoj kultury.

Obyvatelé státu Korjo proslavili naši zemi v celém světě tím, že jako první na světě vynalezli kovové tiskařské typy, které měly velký vliv na rozvoj knihtisku, vyrobili tzv. „porcelán Korjo“, vynikající barvou, vzorem i tvarem a chovaný i cizinci jako poklad.

Náš lid, který již v období tří států zapisoval naši řeč písmem zvaným „ridu“, vytvořil v roce 1444 nejvyvinutější písmo, národní abecedu „Hunmin čongum“ („Správné hlásky pro výuku lidu“). Jeho vznik významně přispěl k rozvoji kultury.

I v době, kdy feudální vládcí, proniknutí duchem poklonování před velkými, memorovali konfuciánské kánony a trávili čas v nečinnosti, recitující verše o měsíci a krásách přírody, lid projevoval znamenité schopnosti, vytvářel umělecká díla, hodná světového jména a mistři z řad lidu vyrobili hrozivou vojenskou loď zvláštního typu „kobukson“ (želví loď), jež byla první obrněnou lodí na světě.

Z těchto několika příkladů jsme mohli dobře pochopit, jak talentovaný a moudrý je náš lid, jak velký byl přínos našeho lidu k rozvoji světové vědy a kultury.

My, komunisté, musíme dobře znát a umět si vážit i vědeckých a kulturních tradic našich předků. To nám umožní rozvíjet po osvobození vlasti vědu, která by skutečně sloužila zájmům lidu a výstavbě nové společnosti, a budovat demokratickou a socialistickou národní kulturu. Nová, socialistická národní kultura rozhodně nevzniká sama o sobě, vytváří se v procesu kritického přejímání a rozvíjení nejlepších tradic národní kultury, zděděné po předcích. Chceme-li vybudovat v budoucnosti novou, socialistickou národní kulturu, musíme dobře poznat nejlepší tradice naší národní kultury a umět ji kriticky analyzovat a oceňovat.

Náš národ je jednotným národem s dlouhou, pět tisíc let starou historií. Je to statečný a energický národ, který od dávných dob vždy

vedl a vede úporný boj proti cizím uchvatitelům, proti všem reakčním vládcům. Je to talentovaný národ, který velkou měrou přispěl k rozvoji světové vědy a kultury.

My, komunisté, milující více než ostatní svou vlast a svůj lid, musíme nade vše chránit vysokou národní hrdost a důstojnost korejského lidu, jakož i zachovávat hrdost a důstojnost revolucionářů – bojovníků, kteří v průběhu více než 10 let vedli a vedou krvavý boj za osvobození a nezávislost své vlasti. Kdo ztratí národní důstojnost a hrdost revolucionáře, stane se ubohým, poníženým národním nihilistou, nositelem poklonkování před velkými. Poklonkování před velkými a národní nihilismus mohou vést ke zradě vlasti a národa a nakonec k zániku státu. My, komunisté, milujeme více než kdokoli jiný svou vlast a lid, a proto musíme rozhodně bojovat proti národnímu nihilismu a poklonkování před velkými, jež se projevují v pohrdání svým národem a dějinami své země.

Kdybychom nehořeli ušlechtilými city vlastenectví, snahou bránit důstojnost vlasti a láskou ke svému národu, nestali bychom se skutečnými vlastenci a komunisty, kteří jsou věrni věci revoluce ve své zemi. Máme silněji vyvinutý vlastenecký cit, který se projevuje láskou ke své vlasti a národu a snahou vážít si jich. Proto jsme se dali cestou boje za osvobození vlasti a lidu ze jha japonských imperialistů, proto jsme se mohli nyní stát dobrými komunisty, pevně vyzbrojenými revolučním světovým názorem marxismu-leninismu a zocelenými v mnohaletém revolučním boji.

Musíme dobře znát nejen dějiny, ale i zeměpis své vlasti.

Konečným cílem naší revoluce je výstavba mohutné a bohaté vlasti, zajištění bohatého a šťastného života lidu. Řečeno jinými slovy, je to vybudování šťastné socialistické a komunistické společnosti. A kdo ji vybuduje? Také tu musíme vybudovat my sami. Po rozdrčení japonského imperialismu musíme v rodné zemi vybudovat takový socialistický stát, jako je Sovětský svaz, stát s rozvinutým průmyslem a zemědělstvím. To vyžaduje obnovení a rozvoj průmyslu, zemědělství, rybolovu a ostatních odvětví hospodářství při využití přírodních zdrojů, kterými naše země oplývá.

Svou velikostí, počtem obyvatel a zásobami přírodních zdrojů splňuje naše země všechny podmínky pro vybudování bohatého a silného, nezávislého a suverénního státu.

Naše země se rozkládá na východě asijské pevniny. Na severu je spojena s pevninou a z jihu, západu i východu je omývána moři. Naše země není příliš velká, ale rozhodně není malá. Zaujímá území přes 220 tisíc čtverečních kilometrů, kde žije 23 miliónů obyvatel. Na světě je nyní řada silných mocností a civilizovaných států, ale mezi nimi je také mnoho takových, které území a počet obyvatel mají daleko menší než my. Na světě však už není tolik zemí, které se svými přírodními zdroji mohou srovnávat s naší zemí.

V útrobách naší země jsou bohatá ložiska železné rudy a stovek dalších užitečných nerostů. Můžeme říci, že útroby naší země jsou skutečnou klenotnicí, naplněnou zlatem, stříbrem, perlami a drahokamy.

V severní oblasti náhorní roviny Pekmu se rozprostírají nesmírné zásoby magnetovce a západní roviny naší země oplývají kvalitním limonitem. Dosud známá ložiska železné rudy jsou odhadována na mnoho miliard tun a v budoucnu budou jistě objevena ještě další naleziště.

V severní části naší země jsou četná ložiska vysoce výhřevného hnědého uhlí a v její střední části, v oblastech provincie Jižní Pchjongan a pohoří Tchebek, jsou bohaté zásoby antracitu. Zásoby kamenného uhlí jsou skutečně nevyčerpatelné a je možné je těžit z generace na generaci.

Kromě toho má naše země naleziště zlata, stříbra, mědi, olova, zinku, tuhy, molybdenu, magnezitu a jiných drahých kovů a nerostů tak velká, že nám je závidí svět. Všude máme dosti vápence.

Naše země je bohatá na energetické zdroje, zejména na vodní energii. Zásoby vodních zdrojů na náhorní rovině Kema, tzv. „střeše země“, a v dalších severních oblastech jsou odhadovány na mnoho miliónů kilowattů. Změna vodních toků z náhorních rovin Kema a Pudžon do Východního moře vytvoří tak velký přebytek vody, že bude možno vybudovat hydroelektrárny. Právě zde jsou hydroelektrárny Hočchongang, Čangdžingang a Pudžongang. Supchungská hydroelektrárna, největší na Východě, o kapacitě 700 tisíc kilowattů, využívá právě hydroenergetických zdrojů severních oblastí země. Využijeme-li efektivně v budoucnu zdrojů vodní energie, dosáhneme v elektrárnách kapacity, představující několik miliónů kilowattů. Naše země se tak přemění v zemi, oplývající elektrickou energií.

V naší zemi pěstujeme nejkvalitnější rýži na světě. Na jihu se rozprostírá rovina Mangjong v Kimčče, roviny Rjongnam a Kjongi, které

každoročně produkuje mnoho miliónů pytlů loupané rýže, na severu jsou to roviny Jonbek, Namuri a Pura. Na rýžovištích, která zaujmají plochu více než 1 milión čongbo, se každoročně sklídí více než 15 miliónů pytlů rýže. Budeme-li po ustavení lidového státu realizovat opatření pro zúrodnění pobřežních písčin na západním pobřeží, získáme statisíce čongbo nové úrodné půdy a jen na této půdě je možné sklízet mnoho miliónů pytlů rýže. Pahorkatiny naší země poskytují dobrou úrodu ovoce. Velmi známá jsou jablka sklizená v oblastech Hwangdžu, Tegu, Anbjon, Pukčchong, pomeranče a tomel na jižním pobřeží, hrušky v Hedžu, Tokwon a sladké kaštiny v Pchjongjangu a Čungsanu.

Naše země je ze tří stran obklopena moři s nevyčerpatelným rybným bohatstvím. Východní moře, které se prostírá v blízkosti jedné ze tří největších rybářských oblastí světa, vyniká různorodostí mořské fauny a bohatými úlovky ryb. Na jaře se vyskytují v těchto místech představitelé jak jižní fauny – skumbrie a ančovičky, tak i severní fauny – sledi a v létě sardinky. V zimě se zde objevují velká hejna mingtchaje, velmi známé korejské ryby. Budeme-li lovit pouze tyto stěhovavé ryby, bude jejich výlov představovat mnoho miliónů tun. Ve Východním moři je mnoho lososů, žlutoocasých a jiných druhů prvotřídních ryb. Moře, která omývají jih a západ země, jsou rovněž bohatá na zdroje ryb.

Naše země má skutečně velké přírodní bohatství. Avšak náš lid z těchto nepřeborných zdrojů nic nemá. V současné době japonští imperialisté, ve snaze zajistit rostoucí potřeby vojenského materiálu pro agresivní válku v Číně a na Tichém oceáně, si každoročně přisvojují 8 miliard kilowatthodin elektrické energie, více než 3 milióny tun železné rudy, více než 5 miliónů tun uhlí, více než 800 tisíc tun cementu. Do Japonska odvázejí více než 10 miliónů pytlů rýže, to znamená více než dvě třetiny její celkové sklizně, dále více než 100 tisíc kusů hovězího dobytka a mořské produkty na východě, západě i jihu země. Divoké loupežení japonských imperialistů vyvolává rychlé vyčerpávání bohatství země. Abychom skutečně využili bohatých zdrojů země ve prospěch lidu, je třeba rozdrtit japonský imperialismus a vytvořit lidový stát, jehož pány se stanou dělníci a rolníci. Jestliže vytvoříme lidový stát a předáme tyto bohaté zdroje do služeb rozvoje elektroenergetického, uhelného a chemického průmyslu, zemědělství

a rybolovu, pak se naše země přemění v zemi s rozvinutým průmyslem, v civilizovanou, silnou a bohatou zemi, kde všeho bude dostatek. Náš lid potom bude žít dobře a uskuteční svůj dávný sen – jíst rýži a polévku s masem. Blahobytně a dobře tu potom může žít nejen dnešních 23 miliónů lidí, ale i mnohem více, třeba i 100 miliónů.

Naše země vyniká nejen bohatstvím zdrojů, ale i přírodními krásami. Kam jen člověk pohlédne, vidí překrásnou krajinu; vysoké hory i pahorky, průzračné vody řek, krásné horské hřbety, které se táhnou jeden za druhým od Paktusanu, čnicího vysoko k nebi na severu, přes Diamantové hory, hory Tchebeksan až po Hallasanu na ostrově Čedžudo; nekonečné roviny, kterým dodávají svou životodárnou vláhu řeky Amnokkang, Tumangang, Tädonggang, Hangang, Naktonggang, Kumgang a které dělí zemi na jih, východ a západ; kouzelné panoráma mořského pobřeží, které se táhne na tisíce ri – jak krásná je naše země tři tisíc ri! V Čuulu, Jangdokou a dalších místech naší země máme mnoho vřidel a v Sambangu, Kangso a mnoha jiných místech jsou prameny minerálních vod.

Jak šťastná bude naše země, až překrásné hory, průzračné řeky a kouzelná zákoutí budou sloužit odpočinku a zdraví obyvatelstva. Musíme co nejrychleji osvobodit vlast a dosáhnout toho, aby se ve všech krásných krajích stavěla rekreační zařízení pro pracující, kteří v nich budou odpočívat, a v místech, kde je průzračná voda a svěží vzduch, budovala sanatoria pro upevnění zdraví obyvatel naší země.

Na světě je mnoho zemí, ale málo takových, jako je naše krásná vlast, jejíž přírodní podmínky jsou tak příznivé pro život člověka. Hory a řeky jsou překrásné, pole, na nichž dozrávají různé druhy obilí, jsou úrodná, země oplývá poklady svých útrob, zlatem a stříbrem, a v zemi žije slavný, statečný a civilizovaný lid. Jak bychom se touto drahou vlastní nemohli pyšnit!

Přesto však náš lid žije dnes hůře než lid jinde na světě; naše nádherná národní kultura se starobylou, pět tisíc let starou tradicí ztrácí svoji trpyčtivou zář. Náš lid se nemůže živit rýží, kterou vypěstoval svou vlastní prací a dokonce je zbaven práva svobodně se pohybovat na své rodné půdě. Mnoho našich krajanů, bratrů a sester trpí úmorným hladem. Nerozdrtíme-li nepřítel, japonské imperialisty, nevytvoříme-li lidový stát, v němž budou vládnout dělníci a rolníci, krásy hor a řek nám nemohou přinášet žádnou radost a nepřeborné poklady

útrob, zlato a stříbro, nezajistí šťastný život lidu.

My, komunisté, korejští revolucionáři, musíme vyhnat ze své země japonské imperialisty a nutně uskutečnit dávný sen – osvobození vlasti, vybudovat ve své zemi „tři tisíce let“ šťastnou komunistickou společnost, aby lidé celého světa na naši vlast pohlíželi s nadšením. Za uskutečnění tohoto historického díla jsme neochvějně bojovali více než deset let a v tomto boji musíme pokračovat i nadále.

2. K několika aktuálním úkolům

V průběhu druhé světové války se japonští imperialisté ocitli v bezvýchodné situaci a v souladu s tím, jak se blíží jejich konec, začínají řídit ještě více.

Po zahájení války v Pacifiku loupežení a represe proti korejskému lidu ze strany japonského imperialismu dospěly svou krutostí do krajnosti. Okupanti stále udržují v Koreji více než 3 divize svých vojsk a přitom celou zemi pokryli hustou sítí policejních a četnických stanic, jakož i dalších orgánů fašistického násilí, s jejichž pomocí se zvěsky vypořádávají s korejským lidem. Při nejmenším podezření bezdůvodně zatýkají a vězni Korejce a označují je za „nespolehlivé“.

Policisté imperialistického Japonska bijí nelítostně dokonce starce jen za to, že se nemohou japonsky naučit nazpaměť „přísahu věrných poddaných japonského mikáda“, označují je za „příslušníky podřadného národa“ a krutě trestají děti, které se „provinily“ tím, že hovoří korejsky.

Japonští imperialisté se nejen zuřivě snaží zničit vše národní, co patří našemu lidu, ale pod záminkou „ukončení války“ se rovněž dopouštějí ničím neomezeného drancování našich lidových i materiálních zdrojů. Na vojenskou službu a do oddílů „studentských dobrovolníků“ povolávají velký počet korejské mládeže, kterou násilně mobilizují do války, aby jim sloužila jako potrava pro děla. Pod záminkou pracovní povinnosti odvlékají uchvatitelé do Japonska téměř všechnu praceschopnou mládež a dospělé muže a zadarmo je využívají na nucené práce v uhelných dolech a vojenských objektech.

Ti, kteří se vyhnuli pracovní povinnosti, jsou vystaveni násilné mobilizaci do služeb tzv. „Sboru obránců vlasti“, kde jsou využíváni na neplacenou práci a podrobeni nejkrutějšímu vykořisťování. Dokonce

mladí školáci musí těžce pracovat pod záminkou „pracovní služby“.

Japonští imperialisté též jako nikdy předtím stupňují hospodářské olupování obyvatel pro zajištění rostoucích vojenských potřeb. Dospěli dokonce tak daleko, že konfiskují obyvatelstvu lžíce a jiné masné nádoby.

V těchto obtížných podmínkách, kdy nepřátelský teror dosáhl vrcholu, inspiruje se korejský lid nesmírně vojenskou a politickou činností naší lidové revoluční armády a aktivně rozvíjí protijaponský boj. Na závodech a v továrnách v Soulu, Pchjongjangu, Čchongdžinu, Hungnamu, Pusanu a v dalších větších průmyslových městech, na velkých stavbách, v přístavech a v továrnách válečného průmyslu dělníci pokračují v boji nejrůznějšími formami, včetně stávek, sabotáží a hromadných útěků z práce. Rolníci odmítají nucené dodávky obilí a usilovně bojují proti vnučování vojenské povinnosti a mobilizaci na nucené práce. V řadách učitelů a studentů jsou stále častější ideologické incidenty a stávkové akce. Mládež a dospělí muži vystupují proti vojenské a pracovní povinnosti, proti nucené práci. Zejména každým dnem vzrůstá mezi masami snaha připojit se se zbraní v ruce k protijaponskému ozbrojenému boji. Mnozí studenti usilují navázat spojení s Korejskou lidovou revoluční armádou.

Malé oddíly Korejské lidové revoluční armády, nehledě na těžké podmínky, kdy japonští imperialisté na zvýšení ochrany pohraničních oblastí Koreje drží stálou armádu, která představuje mnoho desítek tisíc lidí, pronikají do vnitrozemí Koreje a dosahují zde velkých úspěchů a jejich hlavní síly úspěšně provádějí vojenskou a politickou přípravu pro to, aby bylo možno uvítat blížící se velké události.

Japonští imperialisté, odsouzení k porážce, se zoufale brání, ale vnější a vnitřní situace Koreje se rozhodným způsobem mění ve prospěch revoluce.

Byť však revoluční situace v zemi i za jejími hranicemi byla sebezralejší, revoluce nemůže být korunována rozhodným vítězstvím, jestliže se korejští komunisté – vedoucí síla korejské revoluce – nestanou pány při jejím uskutečňování a nebudou umět úspěšně organizovat a mobilizovat lidové masy.

Všemi silami a schopnostmi musíme rozvinout boj v zájmu co nejrychlejšího uspišení velké události osvobození vlasti.

Abychom mohli v plné zbroji uvítat velký svátek osvobození vlasti,

musíme ještě více aktivizovat vojenskou a politickou činnost Korejské lidové revoluční armády, zaměřenou na další upevňování vlastních revolučních sil, a připravit celý národ na všeobecnou mobilizaci pro poslední rozhodnou bitvu s japonskými imperialisty.

Pro dosažení tohoto cíle je, za prvé, třeba značně zesílit v celonárodním měřítku hnutí za jednotnou protijaponskou národní frontu a pevně sjednotit všechny vlastenecké síly Koreje za účelem vybudování pevné masové základny pro rozvinutí rozhodného boje proti loupeživému japonskému imperialismu.

Založení Ligy pro obrození vlasti v květnu roku 1936 umožnilo prudký rozvoj hnutí za jednotnou protijaponskou národní frontu v naší zemi.

V krajích, sousedících s řekami Amnokkang a Tumangang, bylo založeno mnoho základních organizací Ligy pro obrození vlasti a síť jejích organizací sahala hluboko do vnitrozemí Koreje. Toto vše přispívalo k semknutí všech vrstev obyvatelstva v jednotné protijaponské národní frontě.

Bez ohledu na kruté represe japonských imperialistů, vzrůstá po roce 1939 počet základních organizací jednotné protijaponské národní fronty v oblasti severovýchodně od Paktusanu a na mnoha jiných místech země.

Avšak jednotná protijaponská národní fronta stále ještě nesjednotila dostatečně všechny protijaponské vlastenecké síly z celé země. Nedo-sáhne-li pevného organizačního sjednocení všech sil bojujících proti japonskému imperialismu, nemůžeme vytvořit pevnou masovou základnu pro rozhodný boj s japonskými imperialisty, který v blízké budoucnosti v zemi vypukne. Rozšíření a upevnění organizací jednotné protijaponské národní fronty v celonárodním měřítku a organizační sjednocení všech sil, které je jen možno semknout, je proto důležitou podmínkou, na které závisí výsledek našeho posledního rozhodného boje. Musíme do Koreje vysílat ještě větší počet schopných politických pracovníků a energicky provádět organizační a politickou práci, zaměřenou na vytvoření základních organizací jednotné protijaponské národní fronty v celé zemi, na sjednocení nejširších protijaponských sil v čele s dělníky a rolníky v této frontě, včetně mládeže, studentů, inteligence, uvědomělé části národní buržoazie a vlastenecky orientované části věřících.

Více než kdy jindy dozrávají nyní v zemi objektivní podmínky pro upevnění a růst jednotné protijaponské národní fronty. Zuřivé represe a vydírání ze strany japonských imperialistů, které dospěly do krajnosti, přivedly všechny Korejce do nesnesitelně těžkého postavení, bez ohledu na politické smýšlení, majetkové poměry, stupeň vzdělání a vyznání. Dělníci jsou vystaveni nucené práci nebo krutému vykořisťování na vojenských závodech, kde tato práce se téměř neliší od práce trestanců. Za desetidekovou porci mandžuských pokrutin musí platit neuvěřitelně těžkou fyzickou prací.

O nějakém výdělku nebo zabezpečení při práci nelze ani mluvit.

Výjimečně těžké je postavení rolníků. Vyčerpání půdy a nedostatek zdravých mužů na vesnici vede k prudkému poklesu výnosů ve srovnání s minulými léty. Velkou část této i tak nízké sklizně rýže zabírají japonští imperialisté, zbytek statkáři a úředníci; proto se rolníci jen s obtížemi mohou bídne najíst.

Podle uveřejněných údajů, očividně snížených japonskými imperialisty, více než 50 procent všech rolnických usedlostí zůstane na jaře bez potravin. V zimě se prakticky všichni zemědělci živí kořeny penerarie, která se vykopává ze sněhu, a na jaře kořeny bylin. Kromě toho na bedrech rolníků spočívá břímě vojenských povinností ve formě vybírání „dobročinných příspěvků na obranu“, prostředků na „zbrojení“, „úpisů na půjčky“ atd. Můžeme přímo říci, že agresori obírají korejskou vesnici do posledního haléře.

Ve velmi těžkém postavení jsou také studenti a inteligence. Válka také zavřela dveře škol. Studenti vysokých a středních odborných škol, které je u nás možno počítat na prstech, jsou povoláváni do armády jako „dobrovolníci“, střední školy se proměnily v kasárna, kde probíhá vojenská příprava. I žáci základních škol musí procházet vojenským výcvikem a jsou využíváni na nucené práce, kde tráví více času než ve škole.

Všecky třídy a vrstvy korejského obyvatelstva, zejména dělníci a rolníci, jsou dnes ve skutečně nesnesitelné situaci. Proto si každý Korejec s rozhořčením říká: „Kdy už se konečně zhroutí tento prokletý svět?“ Netrpělivě si přeje, aby naše Korejská lidová revoluční armáda co nejrychleji rozdrtila japonský imperialismus a zachránila korejský národ.

Rozvineme-li v této situaci energicky hnutí za jednotnou proti-

japonskou národní frontu, získáme účast nejširších vrstev lidu, s výjimkou ničemné skupiny projaponských elementů a národních zrádců. Proto v podmínkách nejkrutějších represí nepřítel, jeho krvavých zločinů proti obyvatelstvu a v podmínkách mimořádně husté policejní sítě si musíme osvojit obratné metody politické a ilegální práce, vést aktivní boj za úspěšnou mobilizaci lidových mas pro poslední a rozhodnou bitvu s okupanty.

Za druhé, je třeba v zemi vytvořit revoluční základnu, která bude mohutným organizačním opěrným bodem. Pro poslední rozhodný boj s nepřítelem, japonským imperialismem, je třeba vytvořit pevnou základnu, o kterou by se mohly opírat ve svém boji hlavní síly Korejské lidové revoluční armády. Bez takovéto opěrné základny není možné rychle doplňovat a rozšiřovat řady Korejské lidové revoluční armády mládeží, ve krátké lhůtě ji připravovat pro boj, aby tak nepříteli byl zasazen rozhodný úder.

Současná situace a poměr sil mezi námi a nepřítelem svědčí o tom, že v zemi lze vytvářet revoluční základny. Japonští imperialisté se tak ocitnou v ještě větší izolaci, budou přinuceni ještě více drobit své síly a v důsledku toho se i na území Koreje zvětší počet mezer v síti jejich nadvlády. Této situace můžeme využít k vytvoření revolučních základen v různých hornatých oblastech země, s jejichž pomocí bychom mohli rozšiřovat a posilovat ozbrojené oddíly a vytvářet pro svůj boj masovou základnu.

Také masovou základnu pro budování revolučních základen máme velmi dobrou. V Koreji je nyní řada ilegálních revolučních organizací a mnoho mladých lidí odešlo do horských oblastí, aby se vyhnulo vojenské službě a nuceným pracím, požadovaným japonskými imperialisty; v řadě oblastí mládež zakládá tajné organizace a připravuje zbraně pro chystaný útok revoluční armády. Část mládeže již navázala spojení s naší Korejskou lidovou revoluční armádou, někteří mladí lidé se chtějí s ní spojit nebo přicházejí do našich oddílů, nehledíce na ohrožení svého života. Budeme-li za takovýchto podmínek vytvářet revoluční základny v pohořích Nangnim, Tchebek a v jiných odlehlých horských oblastech země a vyzývat mládež k boji s nepřítelem, budeme tak mít možnost připojit do našich řad značnou část korejské mládeže. Jestliže rychle rozšíříme ozbrojené oddíly o nové mladé lidi v čele se soudruhy, kteří vyrostli a zocelovali se ve více než desetiletém proti-

japonském ozbrojeném boji, připravíme je a rozvineme rozhodný boj s japonskými imperialisty, potom můžeme vlastními silami vyhnat japonské imperialisty z rodné země a dovést tak velké dílo osvobození vlasti.

Musíme být připraveni, aby v případě příznivé situace, hlavní jednotky Korejské lidové revoluční armády urychleně vstoupily na území Koreje. Je třeba, aby obsadily horské masívy provincií Severní Hamgjong, Jižní Hamgjong, Severní Pchjongan, Jižní Pchjongan, Kangwon, Hwanghe atd., navázaly spojení s vedoucím jádrem, které jsme na různých místech připravili, přijaly do svých řad nejširší masy vlastenecky orientované mládeže, včetně těch, kteří odešli do hor, aby unikli vojenské službě a nuceným pracím a hledají naše jednotky, vyzbrojovaly a učily je a připravovaly se k rozhodnému boji.

Potom musíme včas vybudovat hlavní síly a zálohy podle jednotlivých územních oblastí a připravit příslušné zbraně.

Máme dostatek možností, abychom v případě nutnosti vyzbrojili revolučně orientované lidi ve vnitrozemí Koreje. Máme v záloze velký počet zbraní, které jsme získali od nepřítel v minulých letech. Máme dostatek možností vyzbrojit na účet nepřítel více lidí v případě budoucích velkých událostí. Jak vyplývá z minulých našich více než desetiletých zkušeností, jsme s to zajistit zbraně pro rychle se rozrůstající oddíly.

Současně s tím část jednotek musí vytvořit ve Východním a Jižním Mandžusku nové partyzánské základny, vystupňovat ozbrojený boj za účelem upoutání sil Kwantungské armády a podpořit boj hlavních sil v Koreji.

Připravili jsme již vlastní vedoucí jádro, s jehož podporou můžeme sami osvobodit vlast. Vlastníme takové velitelské kádry, které v průběhu více než 10 let získaly bohaté zkušenosti a bojové mistrovství ve vojenské i politické činnosti, kterou vyvíjely v ohni těžkých bojů i za různých jiných podmínek. Připravili jsme politické pracovníky, kteří splynuli s lidem a osvojili si mistrovské umění organizovat a vést masy a revoluční metody práce.

Toto vedoucí revoluční jádro je skutečně zlatým fondem korejské revoluce. Přeměníme-li v případě nutnosti celý národ v jeden bojový oddíl, jehož základem bude vedoucí jádro, a rozvineme-li rozhodný boj

s japonskými imperialisty, můžeme japonské imperialistické lupiče zcela rozdrtit.

Za třetí, všechny velitelské kádry a vojáci Korejské lidové revoluční armády musí důsledněji provádět svou politickou a vojenskou přípravu pro uvítání velké události osvobození vlasti.

Výsledek revolučního boje závisí ve velké míře na ideově-politické přípravě jeho účastníků, a zejména na teoretické a politické úrovni velitelského sboru, který organizuje a řídí boj, a jeho umění vést. Ať je situace sebezpříznivější a podmínky sebezralejší, není možné dovést masy k vítězství, jestliže velitelský sbor, který organizuje a řídí boj, nezná správnou taktiku a strategii a není schopen zajistit vědecky zdůvodněné vedení na základě přesného posouzení poměru našich a nepřátelských sil. Abychom mohli uvítat v plné zbroji velkou událost, je především důležité, abychom se my, velitelský sbor revoluce, pevně vyzbrojili revoluční marxisticko-leninskou teorií, naučili se správné taktice, strategii a osvojili si mistrovské umění vést masy. Tyto naléhavé otázky vyplývají nejen z potřeby dosáhnout vítězství v rozhodném boji za osvobození vlasti. Jsou podmíněny také tím, že po porážce japonského imperialismu a osvobození vlasti musíme vybudovat nový stát.

Osvobozením vlasti náš úkol ještě není zdaleka vyčerpán. Stojí před námi další úkol, vybudovat v osvobozené vlasti bohatý a silný, nezávislý a suverénní stát pro lid. Tento slavný úkol nemůžeme úspěšně splnit, nebudeme-li znát revoluční teorii a praktické problémy státní výstavby. Pro zvýšení své teoretické a politické úrovně musí se příslušníci Korejské lidové revoluční armády tím intenzivněji učit.

Všechny velitelské kádry a vojáci se musí především důsledněji učit taktické a strategické orientaci korejské revoluce, hluboce studovat dějiny a zaměřit své vlastní a korejskou skutečnost.

Všichni velitelé a vojáci Korejské lidové revoluční armády jsou také povinni pozvednout svoji vojensko-technickou přípravu na vyšší stupeň.

Velitelé a vojáci Korejské lidové revoluční armády jsou drahocenným pokladem: každý z nich prošel za dobu více než deseti let těžkou školou partyzánské války a získal bohaté bojové zkušenosti. Avšak očekávaný rozhodný boj s japonskými imperialistickými lupiči nevyřeší pouze partyzánské boje. Čekají nás rozhodující boje se silnou japon-

skou armádou, vybavenou nejmodernější vojenskou technikou. Nebudeme-li proto umět mistrovsky používat metody útočných operací, vyloďovacích operací, námořních a leteckých výsadek a ostatní moderní metody vedení boje, nemůžeme vést vítězný boj s agresivními vojsky imperialistického Japonska. Na tomto základě musíme spojit naše bohaté zkušenosti z partyzánské války s moderní vojenskou technikou, osvědčené metody partyzánských bojů s moderními způsoby vedení boje, převažovat nepřítele takticky a strategicky až do jeho úplného rozdrčení.

Je proto třeba studovat a důkladně poznat útočnou a obrannou taktiku pravidelné armády, usilovně organizovat taktická cvičení pro zvládnutí moderních metod vedení boje, včetně metod vyloďování námořních a leteckých výsadek.

Splnit v krátké lhůtě program teoretických cvičení a politické přípravy, rozpočtené na vysokých školách na několik ročníků, ukončit vojenské studium, které by si podle programu vojensko-technické přípravy ve vojenských učilištích vyžádalo několik let, to bezpochyby není lehká práce.

Nejsme však obyčejní žáci, nýbrž vojáci revoluce, kteří vedou krvavý revoluční boj. Naše studium není vůbec osobní záležitostí pro zvýšení vlastní kvalifikace, ale záležitostí odpovědnou, na níž závisí osvobození vlasti a její další osud. Je to bojový úkol, který nám uložila milovaná vlast a revoluce. Revolucionář, toť vytrvalý člověk, který vždy plní úkoly, týkají-li se zájmu revoluce. My, vojáci revoluce, kteří v sebetěžší situaci vždy projevovali vysokého revolučního ducha, jsme se opírali o vlastní síly a šli vpřed od vítězství k vítězství, bez ohledu na různé obtíže a zkoušky, bylo-li to v zájmu revoluce.

Dnešní velitelské kádry musí být připraveny převzít v budoucnu místo o několik hodnot vyšší, musí být připraveni velet tisícům a desetit tisícům vojákům; řadoví vojáci se musí připravit na to, že se stanou kádrovými vojensko-politickými pracovníky, kteří budou umět vést stovky a tisíce lidí.

Soudruzi, musíte se učit pro budoucí vlast, již si tak vroucně přáli vidět naši spolubojovníci, kteří padli v posvátném boji za její osvobození, pro stát lidu, pro takovou vlast, kde bude vybudována socialistická a komunistická společnost. Jestliže se pustíme do studia a vojenské výuky revolučně, bojovně, energicky, s velkým revolučním nadše-

ním, pak si můžeme v krátké době osvojit teorii a bojovou techniku, byť byla sebesložitější.

Netrpělivě na nás čeká zbídačená vlast a její lid. Popohání nás naléhavá situace. Necht' všichni se s velkým elánem pustí do studia a bojové přípravy, necht' všichni jsou připraveni uvítat v plné zbroji velkou událost osvobození naší vlasti!